

3. Tebi jel to cijenesche, schtož nas kudnyh tycchesche; nasche schtrafy na ſo wſa, naschej duſchi pokoj da.

4. Ty by na kſchij pſchibity, nasche dla wſchon ſranenj, ſo bñchm we twoſej krwi mjer a pokoj doſtali.

5. Duj ja kwaran, Jezuſo, ktebi, dobrý lječarjo, dokelj ſym tež wužadim, wot rječow wſchon neciſtj.

6. Husto zvch ſo poljepſchicj a ſo rječow wostajicj, ale cije lo nochynsche, a me ſnowa pſchemože.

7. Koſkiwjetluj me ſlepeho, sahoj njetk me khoreho; wucjiss moju wutrobu, wſmi precj wſchitku ſrudobu.

8. Daſ mi twoje lječarſtwo, Jefu, lubn Sbožniko! Wſmi precj, schtož je neprawe; daſ, schtož je cji ſpodobne.

9. Nawuč me cje lubowacj, na twoje ſłowo ſedžbowacj; wab me stajnje kmodlitvi, ſo bñch wostal we tebi.

10. Wedž me, kaž ty pſchegozesch, jeno ſo me dowedžesch do twojego kraleſtwa, djež je mjer a radoſz wſcha. — K — g.

Szwjernosz pſchecživo Jezuſej.

725.

Halt' im Gedächtniß Jesum Christ.
Lob: Njetk weſelcze ſo, kſchesz.

Mjej Jefom Kryſta wpojmjatku, kiž bje we Woſza klini, a

ſnebeſz pſchindje na ſemju, a ſo twoj Sbožnik ſcini. Ho nesa- bndž! Won cijelo ſtruju je na ſo wſal cji kružitku. Kwal ho ſa tajku luboſz!

2. Mjej Jefom Kryſta wpojmjatku, kiž ſa tebe je pobyl we hjerkej ſmercji na kſchiju; ſym je cji ſbožnosz dobyl. Won wot rječa a wot ſmercje pſches ſwoju ſmercj cje wumol je. Kwal ho ſa tajku luboſz!

3. Mjej Jefom Kryſta wpojmjatku, kiž je wot morlych ſtanyl, a na czecjim dnju ſtrafnoſzu ſe ſmertnych ſwiaſtow cjanyl. Won mjer cji ſBohom pſchinesyl je, daſ prawdofz, mož a živenje. Kwal ho ſa tajku luboſz!

4. Mjej Jefom Kryſta wpojmjatku, kiž je do nebeſ k Woſzu ſpit horje po wſchjem cjerpenju; tam kneži ſbojſtej mozu; že junu cje tež kſebi wſacj, cji ſwoju krafnoſz widžicj dacj. Kwal ho ſa tajku luboſz!

5. Mjej Jefom Kryſta wpojmjatku, kiž budje junu ſbudžicj nas wot morlych a sprawdofzu žiwnych a morlych ſudžicj. Cjin, ſo by pſched nim wobſacj mot, a ſnim do jeho raja ſchol, tam jeho wjecznje kwalicj.

6. Haj, lubn Sbožniko, ja zu cje kwalicj do wjecznoszje. Skij ty ſam duchej mojemu mož ſnowa ſwoſtoſzje. Ach, twoja wečjer we wjeri me ſdžerj a poſyln, ſo bñch cji ja stajnje ſwjeru ſlužil. — L.